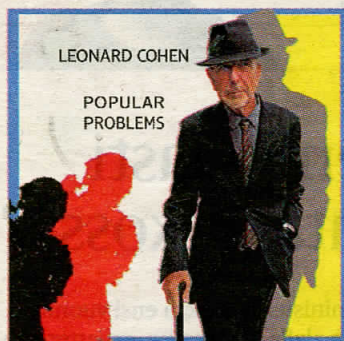

KULTTUURI

Kerta kerralta pelkistetyimm...

Rock/pop

Leonard Cohen: Popular Problems.

Sony.

LEONARD COHEN yllätti kaikki kuusi vuotta sitten 2008 palatesaan yli 15 vuoden luostarikautensa ja muun hiljaiselonsa jälkeen menestyksellisesti konserttiareenoille.

Vuonna 2012 hän julkaisi suuren mediakohun saattamana 12:n studioalbuminsa *Old Ideas* ja teki silloinkin pitkän kiertueen.

Nyt tien päälle lähtemisestä ei ole tietoa, mutta 80-vuotispäivänsä (21. syyskuuta) alla kanadalainen säkeiden syväasukeltaja julkaisee studioalbumin, jossa riittää taas kerroksia kuorittaviksi pimeneviin syysiltoihin. Jos tässä tähtiä jaettaisiin, antaisin *Popular Problemsille* niitä ainakin neljä, ellen viisi.

Cohen nimittäin tekee sen mitä osaa aina vain paremmin.

Avaus *Slow* on konstailemattomaan bluesiin puettu monimielinen hitauden ylistys. Sen möreyttä seuraa *Almost Like the Bluesin* kirkkaampi pianosoundi, mutta sanat uivat synkemmissä

vesissä, itseironiaa toki unohtamatta; maailmassa on kidutusta ja tappamista ja ”kaikki huonot arvosteluni”, yhdistelee Cohen mittakaavaltaan eri kaliiberin asioita. Bluesissa on taikaa, kantriotteessa ei niinkään.

Cohenin matalaa puhelaulua säestävät totuttuun tapaan heleät naisäänet. Tällä kertaa ne kuuluvat Charlean Carmonille ja Dana Gloverille. Helmiin lukeutuvan *Nevermindin* monotonisen pulssin rikkoo naisäänien arabiankielinen osuus.

Säveltäjänä rinnalla on jo edellisellä levyllä piipahtanut Patrick Leonard. Cohenin ja Leonardin (s. 1955) kemiat tuntuvat kohdanneen mitä luontevimmin, vaikka P. Leonardin aiempi meriittilistä Madonna-projektineen on musiikillisesti suhteellisen kaukana Cohen-sfääreistä.

Cohen tekee sen mitä osaa aina vain paremmin.

POPULAR PROBLEMS on omistettu Kyozan Joshu Sasaki Roshille (1907–2014), jonka opissa Mount Baldyn zen-keskuksessa Kaliforniassa Cohen vietti 1990-luvun lopun. Siitä on jo aikaa.

Ja kaikesta muustakin on aikaa, kuten *The Street* tiivistää maallisinkin vertauskuvin: viiniä ja ruusuja riittää ja samppanjaa magnumin mitassa, mutta humalasta ei koskaan enää tule yhtä juovuttava kuin silloin joskus.

Pirkko Kotirinta

► Kuuntele levyä 19. 9. asti verkossa: hs.fi/kulttuuri.